

женъ отъ турцитѣ. По-после позиция при тази рота заеха 5-а и 8-а роти.

15-а рота при настѣплението си се натъкна на турскитѣ предни постове, които следъ нѣколко изстрела почнаха да отстъпватъ къмъ чифлика Кулкьой. Ротата, преследвайки турцитѣ, излѣзе отъ гората и прѣсна верига изъ угаритѣ. Въ това време командирѣтъ на ротата капитанъ Марковъ забеляза ескадронъ отстъпваща конница и откри огънь по него. Голѣма частъ отъ ескадрона бѣ избита, а останалитѣ минаха по моста и въ плавъ презъ Лазаркьойската рѣка. Следъ това ротата се хвърли напредъ „на ножъ“ къмъ чифлика и съ викъ „ура“ стигна каменната ограда, като зае дветѣ врати — източната и западната, и вратата на плѣвника, която бѣ откъмъ северната страна. Къмъ това време откъмъ северозападната страна на чифлика пристигна 14-а рота.

14-а рота при настѣплението си презъ гората се натъкна на една турска засада отъ около една полурота. Подпоручикъ Захариевъ начело на взвода си се понесе напредъ „на ножъ“ и атакува турската засада, която отстъпи къмъ чифлика. Въ тая атака загина геройски, пронизанъ отъ вражески куршумъ, храбриятъ подпоручикъ Захариевъ. По петитѣ на отстъпилия противникъ ротата стигна до чифлика и почна бой съ затворилия се въ него противникъ.

Чифликътъ имаше 6 постройки, отъ които едната бѣ теке и се намираше вънъ отъ оградата. Самата ограда бѣ каменна постройка и представляваше добъръ преденъ опоренъ пунктъ предъ дѣсния флангъ на укрепената Чаталджанска позиция. Вътре въ чифлика бѣха останали затворени около една рота пехота (трапезундски доброволци) и половинъ ескадронъ конница. Чифликътъ бѣ преведенъ въ отбранително положение. Вратитѣ и прозорцитѣ бѣха барикадирани и по каменнитѣ зидове бѣха направени бойници.

Пристигналата при чифлика 14-а рота попадна подъ силенъ огънь откъмъ лесистата височина и откъмъ чифлика. Командирѣтъ на 15-а рота заповѣда първа полурота да настѣпи напредъ и да заеме позиция срещу лесистата височина и открие огънь по тая височина. Полуротата зае позиция срещу лесистата височина и откри огънь, а другата полурота окръжи чифлика отъ източната страна. Противникътъ отъ чифлика водѣше отчаяна борба. 15-а рота и полуротата отъ 14-а рота, следъ като окръжиха чифлика отъ всички страни, направиха два отвора отъ източната страна. Отъ тѣзи отвори обстрелваха двора на чифлика, по който бѣ вече невъзможно никакво движение. Тѣй като турцитѣ продължаваха да се съпротивяватъ и обстрелваха нашитѣ роти, които настѣпваха на изтокъ, командирѣтъ на 15-а рота капитанъ Марковъ реши да опожари чифлика, за да принуди турцитѣ да се предадатъ. Борбата бѣ ожесточена и отъ дветѣ страни. Нашитѣ роти се обстрелваха не само отъ чифлика и отъ турскитѣ окопи отвъдъ рѣката, но още и отъ турската артилерия отъ укрепленията, а чифликътъ по своето положение бѣше неуязвимъ за нашата артилерия. Българитѣ запалиха най-напредъ плѣвника, а по-после и други постройки, но турцитѣ отчаяно се